

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

וַיִּחַן עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית
וַיִּשְׁמַח עַד אֲבֵל הַשְּׁטִיטִים
עֲרֶבֶת מִזְאָבִי:
כַּמְדֹּבֵר לֵג מִט
וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִדְּיָה הָעֵנָן
יָוִם מִסְפָּר עַל הַמִּשְׁכָּן
לִפְיֵי יֵי יִחְנֶה וְעַל פִּי יֵי
כַּמְדֹּבֵר ט כ
עֵנָה:
אֲרֹר שֶׁכֶּב הַעַם
הַמָּה וְאִמָּר כָּל הַיּוֹם
דְּרִיטִים כֹּז כֹּא

מוסף רש"י

[illegible]

וּמִיָּנִין קִרְפָּף לַעִיר. כִּשְׁכָּה לְמַדּוֹר הַחֲמוּמִין מִיָּנִין לַעִיר אִיר שֶׁל שְׂנֵי־
אֶלֶסֶה וְשִׁירֵי־שֶׁהוּא כְּעִיר לְכַד הַחֲמוּם: אֵלֶּה לְב' עִירֹתָיו. לְחִבְרָן עַל
יְדֵי קִרְפָּף שְׂנֵי־יָן: וְאִפְסָר רַב הוּנָה אָמַר כּו'. וְלָקָמָן וְיָן. מִפְּרָס
בְּצִירְקָה פְּלוֹנְתִּיָּהּ: אִי אֲשַׁמְעִינָן. כְּצִוּוֹת הָעִיר שְׂנֵי־אֶלֶסֶה הַמֶּסֶס
קָאָמַר רַב הוּנָה קִרְפָּף לֹא וְלֹא לְחִבְרָן
מִסּוּס דִּהּוּס לֹא דַל הֵימֶר מְעִירָקָה
שֶׁהוּא כִּכְר עִיר אֲחָת: דְּרִחִיקָא
סַמְעִי־שִׁמְעִי־ב' צִירֹת מִסּוּס מִסּוּס דִּיחִיקָא
חֲשַׁמְשִׁמְשִׁיָּהּ בְּחַד קִרְפָּף הֵלֶךְ קִרְפָּף
מִיִּשְׁשׁ לְכַד הַד כְּעִיר גּוֹפֶה וְיָן
לְדַרְכָּהּ לֹא הוּא כְּעִיר י' מַחֲבָר י'
הַקִּרְפִּיפּוֹת חָלָלוּ הַעִירוֹת מַחֲבָרוֹת
דְּמֹ: אֲבָל הִכָּא. דְּעִיר אֲחָת הִיא
וּמְעִירָקָה י' מַחֲבָר קוֹדֶס שְׂנֵי־אֶלֶסֶה
הִיא כִּוְלָה מִלֵּאָה הוּא כְּנִיָּה לֹא כְּנָלָא
הִיא אִיר הַמֶּסֶס נִמִּי לֹא נִימִי הִיא
אִירָא לְחַשְׁמִיָּן קָמ"ל: וְכִמְה. יִהְיֶה
אִיר הַחֲלָק מִן הֵימֶר לְקֶשֶׁת דְּלִמְדוֹר (ש"ס)
מִזְדִּיק לֵן מִן הֵימֶר י' לִיכָא אִירְעִס
אֲלִפִּיס בִּין י' רָשָׁיָה: אֲלִפִּיס. אֲבָל
יוֹמֶר מִלֵּאָפִּיס כִּיּוֹן דְּמִי נֶפֶק מִכִּיּוֹן
לִיכָא לֹא תַּחֲסוּ שְׁלֹס מִקְמִי לִימְעִי
הֵימֶר לֹא מִשְׁמִינָן לִיָּה מִן הֵימֶר: דְּאִי
כְּעִי דֶּר אֲפִי. לְמִקְסוֹ הֵימֶר דֶּר
הַבְּתִּיס מִלֵּאָפִּיס הֶקְסֵס יִכּוֹל לֵהֲלֵךְ עַד
שְׁמֻעַ לְאַחַד מִן הָרָשָׁיִן וּמִסּוּס יִכּוֹל
לֵהֲלֵךְ לְרִשְׁטוֹ הַחֲסֵר חֲמוּמִין שְׂנֵי־אֶלֶסֶה
וְיִנְיָמִי בִּין גִּבּוֹר וְיִנְיָמִי דְּהִיבִי וְיִנְיָמִי

בית עבודת כוכבים
שבשדות ויש בהן
אלו מתעברין עמה
איך ואיך והגשר
לחן וזבת עבודת
ששדות שאין
הזבת ששכספנה
רוחותיה איך ואיך
אוי חוי אמר רב פפא
ברת עמה והתני רבי
הה ותיפוק ליה משום
אין מודדין להן אלא
לישמות ואמר רבא
הוי תלתא פרסי על
לדיהן אלא לאחריהן
פי' ה' יחנו ועל פי ה'
אמר רב אשי יאם יש
אמר רב יושבי צדיק
שלחן תניא נמי הכי
בביתיה הוא אומר
שאין להן מרחצאות
ביניהו איכא ביניהו
ירק אין תלמיד חכם
ה' מרבין את הובל
ניו של אדם ואלו הן
פה

להיות כדורבץ אמות וכל אחד מודד מפתח ביתו אלפים לכל
 ונפין לא לפנין. חוץ לענן שמה יך הענן ואחרון שם:
 ואלאוריין. חוץ לענן דודאי לא יחזור הענן לאחוריו. אלמא
 במגדל ישיב אלפים היו שדאין קבועין ואפילו הכי מהלכין את
 ואתחיל להיות נידונת קבץ: א' חזירות של ב' בחים. קבועין
 (דף נט.) רבי שמעון אומר שלש חזירות של ב' בחים: ומהלכין
 חמש או חמשים עד שכלה המדורה לנכמות ונוטעין משם ונקבצין
 עליהם ושמחוסרין הגאלין חוץ לקוין ברחות חוץ ובעומר: א"ל
 חזירות נקובות למנאפין של שדעין עובות בחים: כטובין. שאין
 ומרגישין השכנים ויש רשע רודף אחריהן ומתחיד עמהן ותנן
 וכלה ולא למרחק הרבץ טוביה ליכא דהא סמוך לה אכל טעמא
 ב' למאכל ונקלח בזול ויכול לעסוק במורה: וכופפין קרעין:
 פס

וְאִם אִם מוֹדֵדִין אֵם מִן הַקֶּשֶׁת. לֹא מִן הַקֶּשֶׁת מִמֶּשׁ אֲלֵא מִמֶּקֶס
שֶׁמִּתְקַבֵּל בְּנִינִים וְאִין שֶׁס' ד' אֲלִפִּים דְּלֵאל גִּרַע מִחִלּוּ יִטַּל
מִחוּמוֹ שֶׁל מַעֲלֵה וְר"ח פִּירַשׁ עֵיר הָעֲשׂוּיָה כְּקֶשֶׁת שֶׁאִין מִתְקַבֵּל וְהוּלָן:
נִפְשָׁא שִׁישׁ בּו' ד' אֲמוֹת. גְּבִי נֶפֶשׁ הַזֹּכֵר ד' אֲמוֹת וְלֹא דִירָה מִשּׁוּם
דְּתַמְחִיב עֲשׂוּי לִירֵד כִּפְיָהּ
וְגַבִּי גִשְׁר וְקִבֵּר דִירָה וְהִיא
שֶׁלֹּא הַזֹּכֵר ד' אֲמוֹת לֹא מִשּׁוּם
דְּתַמְחִיב ד' אֲמוֹת דֵּהָ קִבֵּר כְּתַמְחֵה
לֹא הִיא ד' אֲמוֹת אֲלֵא כִּינן שֶׁמִּזְכִּיר בֵּית
דִירָה כִּלְיוֹ הַזֹּכֵר ד' אֲמוֹת: דְּפִתּוּת
מִן' אֲמוֹת לֹא הִיא דִירָה:

לא צריבא דחשילים. פי' בקונטרס
שנבין לא היו ד' אמות על
ד' אמות והמערה ששלימה לנ' אמות
ונכלה לנ"י דלרץ שיהא פני רוב ד'
אמות ועוד ים לפנס להשלים דים
בבנין ד' אמות וקאמר שמשלימה
למערה ללפנס לבנין ואין מחמילין
למודול אלם מקוף המערה:
בל עיר שאין בה דרך. פי' לפי
שנקם בויול ויכול לעקוק ממנה
ויהא דלמאר בפ' תולין (שם דף קמ)
בד' יב רב לא ליתול ירקא משום
דגריר משמע שגורס לו להוציא
הדינה בחטלה לחם הכס מירי בירק
מי אלל מנושל טוב ומשעבד בדבר קל:
כא

על ארבע אמות הולך
בית דירה ובית הכנסת שיש בה בית דירה לחון
שיש בה בית דירה לכומרים והאורות והאוצרות
בית דירה והבורגנין שבתוכה והבית שבים הרי
ואלו שאין מתעברין עמה נפש שנפרצה משתי רוחות
והקבר שאין לחן בית דירה ובית הכנסת שאין לה בית
כוכבים שאין לה בית דירה לכומרים והאורות והא
לחן בית דירה ובור ושיח ומערה וגדר ושובך שבו
אין אלו מתעברין עמה קתני מיתה נפש שנפרצה משתי
מאי לאו דאיכא תקרה לא ידליכא תקרה בית שבים
בית שעשוי לפנות בו כלים שבספינה ומערה אין מחת
חייא מערה מתעברת עמה אמר אביי כשיש בגין על
בגין גופיה לא צריכא להשלים אמר רב הונא יושבי צד
מפתח בתייהן מתיב רב חסדא יויתנו על הירדן מבית
בר בר חנה (אמר רבי יוחנן) לדידי חזי לי הווא אחרא
תלתא פרסי ותניא כשהן נפנין אין נפנין לא לפניהם ולא
אמר ליה רבא גדלי מדבר קאמרת כיון דכתיב בהו ע
יסעו כמאן דקביע להו דמי אמר רב חנינא בר בר כהנא
שם שלש צירות של שני בתים הוקבעו אמר רב יהודה
והולכי מדברות חזיהן אינן חיים ונשיהן ובניהן אינן
אליעור איש כיריא אומר יושבי צריפין יושבי כרים
ארור שוכב עם כל בהמה מאי טעמא עולא אמר
ורבי יוחנן אמר מפני שמרגישין זה לזה במבילה מא
גדרא דסמך לביא אמר רב הונא כל עיר שאין בה
רשאי לדור בה למימרא דירק מעליא והתניא של
וכופפין את הקומה ונטולין אחד מחמש מאות ממאור

יש הרבה במקום אחד כשיעור מהלך מאה אמה אין חשבוני
ורוא אם כן נלצח: ויחזו על הירדן. בממנה ישראל כמיב:
לרוע לנציונות. חזק לענן שחר יודעני אלה ישנה הענן לעבור:
המהלך בראש הוולצר לנקבו חזר לאחוריו ופנה פרספוזו ישראל
כל הממנה בראש אמות: כיון רכבי על פי ה' יחזו. חשבוני
שכל אכן או שכל עץ צבתי חשיבי עיר וקובעת אין כולן ודכתנן לקט
והשבויתם ודברום. ויבטי לרציון. מי אבש מקטנן חזר וחזוני
במקום אחר: אינן שילן. לקמן מפרש טעמא: כיושבי קברום. ה'
לאחוריו גומתיה: שילן לכן מרחצאות. והולצין רחוק לרחוק ה'
לחללן מקחאות והולכות השנים לטובל במקום רחוק וקוראה לחבר
(קדוש 97 פ:) לא יתיחד אדם עם שמי נשים: נדרה. רחוי לחבר
דמקום מרחצאות איכא: אין תלמיד חכם כו'. לפי שהירק

זמן א מ"י פכ"ח מהל'
 שנה הלכה ת טושיע
 ח"ח ס"י שנה סע"ף ד
 נהג"ה:
 זמן ב ג ד ה מ"י שס
 הלכה ד טושי"ע שס
 סע"ף ו:
 ז' ז ח ט מ"י שס ה"י י
 טושי"ע שס סע"ף י:
 ת (שנ"ע יוד"י ס"י קנה
 סע"י תח נהג"ה):

יבין חננאל

דבר
שנוגן קרפף לעי דבר
יבי מאי רחמי לא אמר
קרפפא אלא בין שני
עירות ואחר כך הונא
אמרי קרפף לו קרפף לו
אמרי דאי אשמעינן
קרפפא הוה טעמא דעשאן
קרפפא ליתונן [אתח]
אבל משום וקודם לכן
אמרי [אתח] עיריה ולכן
משמע מיתרין אותה עיר
אבל שני עירות
משום היתח בין היתח
אמרי אתח כשי
קרפפא שנוגן
דחיקה
אבל
הכחוש חזי ולא דחיקה
משום היתח אלא אמר
אמרי חזי חזי חזי חזי

[illegible]